



دفن برکت زندگی در سطل زباله

آشپز خانه شما در محاصره اسراف است

■ **حجت الاسلام مهدی حسین پور**

خیلی از آقایان سؤال می کنند که چرا ما با اینکه در آمد بالایی داریم، ولی برکت را در زندگی مان حس نمی کنیم؟!
به سختی پول جمع می کنیم ولی به سادگی خرج می شود. اصلا نمی دانیم پول هایمان به کجا می روند! خیلی رک باید به این آقایان بگوییم: «اسراف، آشپز خانه شما را به تصرف خود در آورده است و خانم های شما ننگه یانان خوبی نبوده اند!»

■ **گفت وگویی آقا و خانم ایرانی**

– **چرا ایرانی ها را دور ریخته‌ای؟**

– چون دو بار گرمشان کردم و اگر برای آب سوم گرم شوند ضرر دارند!

– **خب چرا آنها را به اندازه‌ای که می خوریم گرم نکردی؟** چرا موقع ظرف شستن داخل ظرفشویی، پر از برنج است؟

– **خب تهمنده پشقالها را شستم!**

– **چرا به پچه‌ها یاد نمی دهیم که به اندازه‌ای که می خوردن غذا بکشند؟** مگر نشینده‌ای که امام‌صالح(ع) فرموده‌اند: کمترین حد اسراف این است که تهمنده ظرف را دور بریزی. اصلا چرا سبزی‌ها به این زودی خراب شده و آنها را دور ریخته‌ای؟

– **خب داخل پلاستیک فریزر گذاشته بوم داخل یخچال!** عزیز من سبزی رو باید بذاری داخل پارچه تا عرق نکنه و طویتم رو به خودش نگیره و پلاسیدنه نشه. تازه اگر هم رنگش عوض شو دلاشت خراب می شه، خیلی زود سبزی‌ها رو خشک کن و به عنوان سبزی خشک برای غذاهای دیگه استفاده کن. این میوه‌ها رو چروا دور ریختی؟

– **خب نصفش خراب شده، منم ترسیدم مر میض بشیم!**

– **ممنون که به فکر سلامتی خانواده هستی ولی می توستی با جاقق قسمت سالمش رو جدا کنی و بعد خشک کنی و مثل توت خشک و... آلو... و بیاری نوش جان کنیم. خیلی هم خوشمزه میشن.**

– **برای شستن سبزی‌ها، چرا این همه آب استفاده می کنی؟**

– **خب معلومه دیگه. دارم تمیز می شورم که خاک نداشته باشه.**

– **اولا می تونی برای تمیز تر شستن سبزی‌ها از نشست استفاده کنی و شسیر آب رو این قدر باز نداری. ثانیاً همین آب رو به**

■ **سبک مصرف**

■ **زهرامحمدنیا**

مصرف به معنای خرج کردن است، خرج کردن پول ملاز برای کالاها و خدماتی که توسط افراد خریداری و تهیه می شود، در آمد به دو صورت استفاده می شود که بخشی به انباشتن ثروت و پس انداز اختصاص داده شده و بخشی دیگر نیز صرف امورات روزمره می شود. مصرف گرای یعنی استفاده پیش از حد از کالاها به منظور رفع احتیاجات که شامل خرید کالاهای سادی و هم خدمات است. مصرف گرای اصالت دادن به مصرف و هدف قرار دادن رفاه و دارایی های مادی است. در جامعه مدرن و پیشرفته امروزی مصرف گرای تبدیل به یک پرستی اجتماعی شده است که وقت، انرژی، پول، خلاقیت، نوآوری و... را می طلبد. بد نیست بدانیم مصرف گرای اثر گسترش نظام سرمایه داری در کشورهای اروپایی ایجاد شده و سپس به جوامع دیگر بسط داده شد. امروزه این پدیده در کشور ما به سرعت در حال گسترش است. بی شک نظام سرمایه داری نیز با تولید انبوه نیز به مصرف کنندگان انبوه دارد.

■ ■ ■

افراد بر اساس ثروت، قدرت، وجهه یا پرستیژ به سه طبقه بالا، متوسط و پایین طبقه بندی می شوند. هر کدام از این سه طبقه مصرف گرای بی رویه به دارند اما هر کدام به یک شکل متفاوت. آنان که متعلق به طبقه بالا می شوند با دارا بودن ثروت از طریق مصرف کالاهای لوکس در بی کسب پرستیژ بالا هستند! آنها از امکانات و خدماتی که باعث می شود تا وجهه و قدرتشان بالا رود، به مقدار وافر استفاده می کنند. مصرف گرای مفرط وسیله‌ای برای نشان دادن خود است و اعضای یک طبقه در مصرف گرای با هم رقابت کاذب می کنند. اعضای طبقه متوسط سعی می کنند خود را از طبقات بالا عقب‌تر نینهند به همین دلیل با درآمد کمتر شروع به رقابت با طبقه بالا می کنند. جامعه اجناس به ظاهر لوکس اما با قیمت ارزان تر را در اختیار آنها قرار

سبک زندگی

سبک زندگی ۸۸۴۹۴۷۱

دقت

آقایان سطرلم، سراغ پول های خود

را در سطل زباله آشپز خانه بگیرند!

پول هایی که برای خرید خوراکی های

منزل، از یکدیگر سبقت می گیرند و

با سرعت عجیبی راهی زباله‌دان

آشپز خانه می شوند. چقدر بی رحم

است کدبانوی خانه که با پنهان‌های

مختلف، سطل زباله را پر می کند

از موادی که هنوز قابل استفاده‌اند!

آنچنان کیسه زباله را محکم گره می زند

تا خدایی نکرده شوهرش از جریان

دفن برکت در زباله‌دان خبردار نشود!

دقت

جایی که اسراف باشد، برکت نیست. اصلاً این دو با هم سازگاری ندارند. خوب است آقایان محترم، سراغ پول های خود را در سطل زباله آشپز خانه بگیرند! پول هایی که برای خرید خوراکی های منزل، از یکدیگر سبقت می گیرند و با سرعت عجیبی راهی زباله‌دان آشپز خانه می شوند. چقدر بی رحم است کدبانوی خانه که با پنهان‌های مختلف، سطل زباله را پر می کند از موادی که هنوز قابل استفاده‌اند! آنچنان کیسه زباله را محکم گره می زند تا خدایی نکرده شوهرش از جریان دفن برکت در زباله‌دان خبردار نشود!

اسراف است؟» فرمودند: «هم آن کت علی نهر چار؛ آری،

هر چند در کنار نهر جاری باشی.»

هیئت‌های عزاداری که در شب‌های محرم و دیگر ایام، غذای

تبرکی به عزاداران می‌دهند، متأسفانه در مسیر بازگشت،

ظرف‌های غذایی که نصفه و نیمه در کنار سطل‌های زباله‌ودر

کنار کوچه‌ها رها شده، روح هر انسانی را آز رده می‌کند.

وقتی این رفتار ناشایست از افراد مذهبی و مدعی به علاقه

اهل بیت علیهم‌السلام بسر زند، از دیگر افراد چه توقعی

داشته باشیم؟ وقتی اسراف و تبذیر در کاروان‌های زیارتی

و هیئت‌های عزاداری توجیه شود، از مجالس عروسی و

مهمانی‌های اشرافی چه توقعی داشته باشیم؟

سؤال این است که آیا ۳۱ سوره‌اعراف چه کسانی را مخاطب

خود قرار داده است؟ «کلوا واشربوا ولا تسرفوا» «خورید و

بیشامید ولی اسراف نکنید»

■ **محتضه‌ای تلخ در آشپز خانه‌امام(رضاع)**

وقتی برای اولین بار مهمان سفره اطعام آقا علی بن موسی

الرضاع) شده بودم، خیلی هاسفارش کردند که از غذای

حضرت مقداری برای تبرک‌برای ما هم بپور. طرف غذایی که

برای یک نفر بود را به چهار قسمت کردم و سه قسمت آن را

در ظرف یکبار مصرف که خادمین حرم به مهمانان می‌دادند،

پسختم تا برای دیگران تبرکی ببرم و یک قسمت آن را نوش

جان کردم ولی صحنه‌ای عجیب دیدم که واقعاً ناراحت شدم.

ظرف‌های غذای مهمانانی که دعوت امام(رضاع) بودند، در

کمال تعجب و بی‌انصافی، نصفه و نیمه روی میز غذاخوری

رها شده بودند!

عده‌ای بیرون از مهمانسرای حضرت، گره می‌ می‌کردند تا

لقمه‌ای نان نصیبشان شود، هم برای اینکه شکمشان

مصرف لوکس برای کسب پرستیژ

نیاز نداریم، اما می خریم!

می دهد و آنها از خرید یک چنین کالاهایی از لحاظ روانی یک رضایت مندی کاذب را به دست می آورند. اعضای این طبقه به لحاظ کمی بیشترین مصرف را دارند، بازار به این طبقه وابسته است زیرا اکثریت جامعه را تشکیل می دهند و بیشترین حجم خرید را دارند. هنگامی که زمینه مساعدی برای تولید و همچنین درآمدی وجود نداشته باشد و در عین حال بر مصرف تأکید شود آسیب‌های متعددی در جامعه بروز می کند. از جمله عوامل به وجودآورنده مصرف گرای و تشدید آن تأسیس فروشگاه‌های بزرگ، تأسیس شرکت‌های چند ملیتی و جهانی، تبدیل خرید و مصرف به هنجار و ارزش، ظهور مدگرایی و اشاعه نیازهای کاذب، اشاعه فرهنگ



نگاه

بی‌محایا اسراف می کنیم، در همه چیز

بلعیدن محیط زیست!

■ **هزینه، فرصت، کالا**

در جوامع امروزی با مصرف کالاهای متعدد رو به رو هستیم و باید این مسئله را مورد توجه قرار دهیم که بالاخره منابع طبیعی روزی با پایان می‌یابد، پس باید نفس و وجود کرده و معیارهای درست یک فرد سالم را در نظر بگیریم و از هر چیزی به مقدار تعادل و به اندازه مصرف کنیم، البته نه آن معیارمصرفی که همه دارند و به قول خود تأکید بر درستی آن می‌کنند، معیاری که از لحاظ عقلی درست باشد و نیاز واقعی ما را پوشش داده و متناسب با اقتصاد و فرهنگ جامعه ما باشد. به همین منظور دولتمردان و اقتصاددانان مفهوم «هزینه فرصت کالاها» را برای جوامع عنوان کرده‌اند. به این منظور هر کالا و لوازمی با کیفیت متناسب‌تر و قیمت کمتر در کشور و ملتی که از لحاظ موقعیت جغرافیایی و نیروی کار یا خدمات و تکنولوژی خاص برجسته خواهد کرد.»

وقتی به این موضوع دقیق‌تر نگاه

می‌کنیم، می‌بینیم که مصرف بیش از

اندازه در خرید لوازم لوکس و مجلل،

خریدن گوشی‌ها و لوازم الکترونیکی

غیرضروری و گران قیمت بدون اینکه

نیاز اساسی و مبرمی که به آنها داشته

باشیم، داشتن چند ماشین گران قیمت

و... به وفور مشاهده می‌کنیم. این در

حالی است که نه تنها در مادیات، بلکه در

همه زمینه‌ها بی‌محایا اسراف می‌کنیم،

حتی در رفتارهایمان. به نمونه‌های زیر

دقت کنید.

■ ■ ■

■ **اسراف در زمان**

زمان مقوله‌ای است که کمتر به آن توجه

می‌کنیم. گاهی اوقات اصلاً به این موضوع

فکر نمی‌کنیم که صرف کردن وقت خود در

طول سال‌های گرانبهای عمرمان، برای انجام

کارهای بیهوده یا حتی غیرضروری ما را در زمره

اسرافکاران قرار می‌دهد.

■ **نداشتن هدف**

بی‌هدفی نیز به نوعی اسراف است. چون از

استعدادهای ذهنی و روحی و جسمی خود

که خداوند در اختیار ما قرار داده بهره لازم



آموزش‌های مختلف در مدارس و خانواده‌ها و تبلیغات مفید در رابطه با نشان دادن تبعات و آسیب‌های بی‌شمار اسراف می‌توانیم گام‌های

بزرگ و پراهمیتی در جهت مصرف درست

و جلوگیری از اسراف بی‌رویه برداریم. مثلاً با

پیشرفت دانش و صنعت و فناوری‌های لازم

می‌توان روی مسئله باز یافت زباله‌های تر و

خشک و... کارهای زیادی انجام داد و از به هدر

رفتن این طلای کثیف که عدم مدیریت آن

تخریب زیادی را به محیط زیست وارد می‌کند

جلوگیری کرد. چرا با تفکیک کاغذهای باطله

به درختان و آینه‌دگان خود فرصتی برای زندگی

و تنفس سالم‌تر ندیم؟

بدون شک هر خانواری می‌تواند با مدیریت و

برنامه‌ریزی‌های مناسب به سلامت محیط

زیست و طبیعت کمک و در این عرصه

مشارکت کند. بیاییم یک مصرف‌کننده عادی

باشیم، یعنی فردی که در حد نیاز خود مصرف

می‌کند، به جای اینکه یک مصرف‌گرای صرف

باشیم و فقط به دنبال مصرف و تأمین

نیازهای خود باشیم.

در دوره‌ای که مردم به خاطر چشم و هم‌چشمی

و روح بسیاری از مدهای غلط به دنبال انتخاب

درست و خرید هستند رعایت چند نکته

ضروری است تا بتوانیم مطابق بودجه مالی

خود و اولویت‌های خوب خرید کنیم. از خود

بهرسرم‌نیاز واقعی من چیست؟ قیمت محصول

و هزینه‌هایی را که می‌خواهیم مطابق بودجه

خود بپردازیم، محاسبه کنیم. حتی قبل از

خرید هر محصولی تحقیقات لازم برای اینکه

چه محصولی با کیفیت و مرغوب است را انجام

دهیم. با انجام این برنامه‌ریزی‌ها خود را از

دغدغه‌های تبلیغات و بازاربایی بسیاری از

شرکت‌های سودجو و منفعت‌طلب خلاص

می‌کنیم. پایان کلام اینکه اگر دقت و بینش و

آگاهی خود را در مصرف بالا ببریم، خودبه‌خود

موجب اصلاح الگوی مصرف خواهیم شد.